

Nævn, kunde han faa den hos mig, og han har ogsaa faaet den. Ved at gennemgaa den finder man kun Navnet Max Ballin i et eneste Nævn, som er nedsat af Indenrigsministeriet, nemlig i Transportnævnet. Det ærede Medlem ved, at Direktør Max Ballin er indsat i dette Nævn efter Indstilling af Erhvervenes Fællesudvalg; han sidder der Side om Side med det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), som er valgt af Landbrugsudvalget — det var Mening i dette Transportnævn at indsatte Mænd fra forskellige Sider, udpegede af Organerne for disse forskellige Erhverv. Jeg maa altsaa antage, at det er Direktør Ballins Virksomhed i Transportnævnet, som har givet det ærede Medlem Anledning til at mene, at hans Gerning er blevet i den Grad præget af hans store Virksomhed, at han i Transportnævnet ikke kan se bort fra sin egen Gerning, men virker paa en saadan Maade, at det ærede Medlems Angreb eller Fremhævelse af Navnet bliver berettiget. Jeg beder det ærede Medlem om at nævne mig et Eksempel. Mig bekendt har der ikke i Transportnævnet været Dissens mellem Nævnets Medlemmer om, hvorledes Transportforholdene bedst skulde ordnes, og det ærede Medlem fra Sæby og Direktør Max Ballin har altsaa meget vel kunnet samarbejde sagligt, uden at nogen af dem har ladet sig paa den Maade hilde i Erhvervsinteresser, at de ikke har kunnet se, hvad Samfundets Interesser først og fremmest krævede. Det er altsaa det eneste Nævn, hvori Direktør Ballin er indsat af Indenrigsministeriet, jeg tror ogsaa det eneste, hvori han er indsat af Regeringen i det hele taget. I øvrigt har jeg ikke haft noget med Direktør Ballins Virksomhed at gøre; det har, som jo alle ved, særlig været paa Industriens Vegne, han har talt ved flere Lejligheder i Justitsministeriet vedrørende Spørgsmaal om Udførsel, og Industriraadets Formand har sikkert med Rette værget denne Mand mod de Angreb, som er rettede paa ham fra anden Side, og det vil jeg ogsaa gerne gøre.

Jeg kender kun Direktør Ballins Virksomhed i disse Tider fra een bestemt Ting, den store Interesse, han viste for at løse et af de mange Spørgsmaal, som opstaar under en saadan Krigstid, nemlig Spørgsmaalet om at skaffe et rimeligt Fodtøj. Han var den første, som fremkom med den Tanke at tilvejebringe en Standardstøvle til en rimelig Pris, en Idé, som her fra Landet, først gennemført her, er vundet frem i en Række andre Lande. Fabrikationen har forpligtet sig til at levere et be-

tydeligt Kvantum Støvler til en rimelig Pris; det kan den gøre, naar en Masseproduktion af en ensartet Vare tilvejebringes. Jeg har set, hvad den svenske Standardstøvle af lignende Art koster, og ved derefter, at den danske er billigere; jeg har set, hvad den franske Støvle af samme Art koster, og ved deraf, at den danske Støvle er billigere; jeg har set for nylig, at man i Svejts har begyndt at gennemføre en Standardstøvle, jeg har ikke set dens Prisforhold; jeg ved, at man i Tyskland har indført Standardstøvler. Men det var nu her i Landet, vi var de første, havde Held til som de første at søge et saadant Spørgsmaal løst paa den af mig angivne Maade. Hvorledes har man nu i andre Lande modtaget dette Forsøg? Man har modtaget det paa den Maade, at man har søgt at bringe det mest mulige ud af det. Men hvorledes har en Del af Pressen her i Landet modtaget dette Forsøg? I Stedet for at understøtte Bestræbelsen for, at det blev bekendt blandt Folk, at her var der en god, solid og billig Støvle at faa, har man gjort alt, hvad man kunde, for at latterliggøre det: det er en god Støvle, ikke sandt? sagde man; der bliver nok Gang i de Støvler, sagde man, o. s. fr. Overalt i den Presse, som erklærede, at den varetog Forbrugernes Interesser, søgte man at latterliggøre dette Forsøg, i Stedet for, at man skulde søge at understøtte det, saaledes at det ret blev bekendt og ret hurtigt alle disse 60,000 Par, som her stilledes til Raadighed, kunde blive udsolgt. Franskmandene, som jo har en vis Maade at gøre den Slags Ting paa, har givet Støvlen et Navn, som synes mig at være betegnende i Modsætning til, hvad vi kalder den her i Landet. De har kaldt den Nationalstøvlen, den franske Nationalstøvle. Derved banker man det ind i Bevidstheden: Læg Mærke til, her er noget, som gøres for, at Nationen kan faa en god Støvle, et godt, billigt Fodtøj! Folkestøvlen kalder man den i Svejts. Herhjemme har man indprentet et Ord, som af andre Grunde i denne Presse ikke var velset, og saa kaldte man den: Maksimalstøvlen. Naa, der er nu blevet Anvendelse for adskilligt af dette Fodtøj, som er kommet frem, og naar det ikke er udsolgt endnu altsammen, kan det kun skyldes en af 3 Grunde: enten at denne Presse har haft Held til at bringe Støvlen i Miskredit — og den har ofte der tjent private Interesser, nemlig Uvillien mod at sælge en Støvle, som der ikke var saa stor Avance paa som paa andet Fodtøj, hvormed man kunde speku-